

Wnioski Kongresu Kultury Polskiej w sprawie edukacji muzycznej:

1. Funkcjonujące w Polsce systemowe rozwiązania w zakresie powszechnej edukacji muzycznej są anachroniczne i nieadekwatne do potrzeb, charakteryzuje je brak otwartości programowej w stosunku do zainteresowań muzycznych uczniów i niezauważenie zmian kulturowych, które dokonały się ciągu ostatnich lat.
2. **Reformę nauczania muzyki** w szkołach podstawowych, **przede wszystkim w klasach I – III, tj. w wieku decydującym o rozwoju muzycznym człowieka, należy uznać za priorytetowy problem kultury muzycznej i edukacji w ogóle.** Muzyka w niezastąpiony sposób kształci nie tylko wrażliwość, kreatywność i symboliczne myślenie, ale też współodczuwanie i współdziałanie. Muzykowanie jest też najlepszą formą uspołecznienia i terapii, wreszcie jest kluczem do innych kultur i tradycji, pozwalając je zrozumieć i przyswoić. Powinno to znaleźć swe odbicie w sformułowaniach krajowych standardów edukacji muzycznej.
3. Metody kształcenia nauczycieli wypracowane w latach 60 i 70 ubiegłego wieku stanowiły istotny postęp w edukacji muzycznej. Jednak dzisiejszym absolwentom, wykształconym w oparciu o nie, trudno jest sprostać wymogom współczesnego rynku pracy. W niedostatecznym stopniu są oni przygotowani do zadań wymagających kreatywności, mobilności, a ich wiedza nie obejmuje wielu nowych dziedzin twórczości i kompetencji wynikających z rozwoju nowych technologii, które posiadają kluczowe znaczenie dla rozwoju współczesnej sceny muzycznej.
4. Na uniwersytetach prowadzących kierunki pedagogiczne powinno się powołać nowy kierunek nauczania „muzyka w szkole”.
5. Konieczne są ustalenia dotyczące minimalnych kwalifikacji muzycznych osób prowadzących zajęcia szkolne, weryfikacji ich predyspozycji do prowadzenia przedmiotów muzycznych i sposobu ewentualnego uzupełniania umiejętności w tym zakresie.
6. Postęp w dziedzinie powszechnej edukacji muzycznej wymaga również wypracowania rozwiązań umożliwiających intensywny rozwój różnych form edukacji nieformalnej i poszerzających ofertę proponowaną w ramach obowiązującej podstawy programowej. Niezbędne jest w tym zakresie położenie nacisku na współpracę szkół z instytucjami funkcjonującymi na poziomie lokalnym oraz wypracowanie mechanizmów finansowania inicjatyw istotnych z punktu widzenia potrzeb i uzdolnień uczniów oraz lokalnych tradycji kulturowych i rynku pracy
7. W szkole ogólnokształcącej sprawdziany, pozwalające kontrolować realizację programu, nie powinny ograniczać się do „głównych przedmiotów”, gdyż przez takie zawężenie brak jest sygnałów o tym, że w wielu szkołach (zwłaszcza w klasach I-III) muzyka jest w ogóle nieobecna. Ważne jest, by do sprawdzianów kończących kolejne fazy kształcenia włączyć chociaż po jednym pytaniem dotyczącym muzyki.